

مربی آموزش

محمود نجفی

● اشاره:

مقاله حاضر از جمله مقالات ارائه گردیده به نشریه مریبان است که با تشکر از نویسنده محترم نظر شما عزیزان را به آن جلب می‌کینم.

اگر مخلوقات «هدایت تکوینی» نداشتند، شیرازه هستی از هم پاشیده و چیزی به عنوان نظم مطرح نمی‌گردید و بی هدفی و آشفتگی سراسر عالم را فرا می‌گرفت. خدای سبحان افزون بر این لطف بزرگ، هدایت دیگری را به نام «هدایت تشریعی» به آدمی عطا فرمود و ارشاد و هدایت عموم مردم در برنامه ارشاد انبیا - علیهم السلام - قرار گرفت.

علمای بزرگ شیعه و مریبان عقیدتی - سیاسی نیز که وظيفة ارشاد، هدایت را بر عهده دارند، رهرو راه پیامبران - علیهم السلام - می‌باشد. خدای سبحان می‌فرماید:

«وَ مَنْ أَحَسِنَ قَوْلًا بَمِنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَ عَمِلَ صَالِحًا وَ قَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ». ^(۱)

و کیست نیکو گفتارتر از کسی که مردم را به خدا دعوت کند و خود عمل

صالح انجام دهد و بگوید من هم از مسلمانان هستم.

نشر احادیث و معارف اسلامی در بین مسلمانان و مردم جهان، از عبادات مهم است.

امام صادق (ع) در این باره می فرماید:

«الرَّوَايَةُ لِحَدِيثِنَا يَسُدُّ بِهِ قُلُوبَ شِيعَتِنَا أَفْصَلُ مِنْ أَلْفِ عَابِدٍ»^(۲)

نقل سخن ما اهل بیت که دل‌های شیعیان ما را استوار سازد برتر از

[عبارت] هزار عابد است.

امام باقر (ع) نیز در حدیثی، ارزش عالم را از هفتاد هزار عابد برتر می داند.
با تفکر در بیانات گهربار مucchomien - علیهم السلام - جایگاه رفیع و
پر مسؤولیت مریبان آموزش عقیدتی - سیاسی مشخص شده، به حساسیت جایگاه
آموزش‌های عقیدتی - سیاسی در سپاه هم بی می بریم.

نقش مریبان در تحقیق و توسعه آموزش

با توجه به این که بدون پرداختن به تحقیق و پژوهش عقب ماندگی و جمود
فکری حاصل می‌گردد، و از سویی مریبان خود شاهد نقاط قوت و ضعف مسائل
عقیدتی - سیاسی در بین نیروهای مسلح هستند، ضرورت ورود مریبان در امر
تحقیقات آشکار می‌گردد و کسانی که می‌توانند در این راه کار آمدتر باشند که
علاوه بر داشتن دانش و توانایی لازم، خود نیز در بین نیروها حضور داشته باشند
و بتوانند مشکلات فرهنگی آنان را رفع کنند. و این‌ها افرادی جز مریبان
نمی‌توانند باشند.

مریبان به منزله پژوهشکار روحانی هستند که با آگاهی از نیازهای روحی و
معنوی متربیان و تشخیص غذای روحی مورد تیاز آنان، اقدام به تدریس کرده،
در صدد رفع نیاز آنها بر می‌آیند بنابراین مریبان نقش اول را در تحقیق و توسعه
آموزش به عهده دارند که اگر بهای لازم به آنان داده نشود؛ هر روز که از عمر
سپاه می‌گذرد، از توسعه و بازدهی آموزش‌های عقیدتی - سیاسی کاسته خواهد
شد. از این رو باید آفات و موانع را شناخت و با دادن شخصیت لازم به مریبان،
آن را به کارشان دلگرم و در متربیان نیز انگیزه شرکت در کلاس‌ها را فراهم کرد
و تشویق و تنبیه لازم را در مورد آنان به نحو شایسته اعمال شود.

مسئله دیگری که در توسعه آموزش‌های عقیدتی - سیاسی همواره باید مد نظر

قرار گیرد، حمایت مادی و معنوی از مریبان است زیرا اگر مری با مشکلات مالی و سکوتی مواجه باشد، کارآبی لازم را نداشته و در پیشبرد مسائل آموزشی موفقیت چندانی کسب نخواهد کرد و به تدریج نسبت به کار مری گری بی علاقه خواهد شد. این گونه مسائل به طور طبیعی ضایعه جبران ناپذیری را برای آموزش عقیدتی - سیاسی به بار خواهد آورد.

توقع مریبان این است که جایگاه و وضعیت کاری آنان مشخص گردد و اگر عده‌ای از آنان در کارهای اجرایی صرف، مشغول شده‌اند، علت را باید در کم توجهی به جایگاه این عزیزان جست و جو نمود.

تمام آموزش مریبان

لزوم تداوم آموزش مریبان، امری است ضروری که شایسته است هر چه سریعتر تحقق یابد برای این کار می‌توان با گذاشتن دوره‌های کوتاه مدت (۳۰ روزه) و استفاده از محض علماء و اساتید مجرتب و ارائه نظرات و پیشه‌هادهای مریبان بهره جست و گامی مؤثر در امر عقیدتی - سیاسی برداشت. ارتقای علمی مریبان بهتر است به شیوه واحد درسی باشد و زمانی که تعداد واحدها به حد معینی رسید، مدرک تحصیلی به آنان اعطای گردد و به دنبال آن درجه و رتبه تحصیلی آنان نیز ارتقا یابد.

اگر تداوم آموزش بر اساس لسلوب علمی دانشگاه پیام نور و حوزه شهید شاه آبادی (ره) صورت پذیرد، بار علمی بیشتری خواهد داشت. و در این راستا می‌توان با استفاده از نوارهای درسی در رشد علمی برادران مری، گام مثبتی برداشت.

برای رفع مشکل مالی مریبان، با اعطای وام تحصیلی و صرف آن در جهت تداوم آموزش آن‌ها می‌توان به آینده تداوم خوش بین بود.

مریبان تحصیل کرده در رشته‌های الهیات می‌توانند با استفاده از نوارهای درسی حوزه و امتحان در مرکز، ارتقای تحصیلی و علمی پیدا کنند. در صورت امکان مریبان گُندنی شده و همانند افسران ارشد در مرکز تداوم آموزش شرکت وسالی یک بار و یا هر دو سال یک دوره را طی کنند. این کار اگر چه مشکلاتی را به دنبال خواهد داشت ولی دارای ثمرات ارزشمندی خواهد بود. اگر مرکزی به نام تداوم آموزش وجود داشته باشد و فارغ التحصیلان

دانشکده تربیت مربی به نوبت در این دوره‌ها شرکت کنند، و روش‌های جدید تدریس را فراگیرند و با آخرین وسائل کمک آموزشی آشنا شوند در کارشان موفق‌تر خواهند بود.

مربی و متون آموزشی

متون عقیدتی که از سوی اداره آموزش‌های عقیدتی - سیاسی معرفی شده‌اند، اگر چه دارای نقاط مثبت زیادی می‌باشند، ولی در موارد بسیاری قانع کننده نیستند، و مربیان با دخل و تصرف این نقص‌ها را پوشانده و با تحلیل و توضیح مطالب، آن را اصلاح می‌کنند.

باید از زحمات مرکز تحقیقات اسلامی در حوزه نمایندگی ولی فقیه تشکر شود، زیرا کتاب امر به معروف و نهی از منکر را با حجم و محتوای مناسبی چاپ و تکثیر کرد. اگر کتاب‌های آموزشی بر این اساس تدوین گردد، رضایت مربیان و متربیان را جلب خواهد کرد.

کتاب اصول عقاید کد ۱۱۲ از کیفیت بسیار بهتری نسبت به همین کتاب با کد ۱۳ بخوردار است.

زیرا از نظر حجم مناسب است و دروس خلاصه شده و دارای پرسش نیز می‌باشد.

کتاب‌های موجود جوابگوی همه نیاز برادران پاسدار نمی‌باشد. و شش موضوع کافی نیست، بهتر است موضوعاتی نظیر اخلاق پاسدار، مدیریت اسلامی، اخلاق خانواده وظایف رزمnde و... را به موضوعات موجود افزود.

مطلوب دیگر اینکه، اگر کتابی به عنوان موضوع درسی ابلاغ می‌گردد می‌باشد به اندازه کافی در اختیار قرار گیرد. چون نبودن کتاب در بعضی از شهرستان‌های دور افتاده مربیان را با مشکل مواجه می‌گرداند از این رو شایسته است اول کتاب مشخص شود و بعد کلاس گذاشته شود.

مربی و تدریس

اگر مربی مشغول کار اجرایی است، باید تدبیری اتخاذ گردد تا در کنارش تدریس هم داشته باشد، زیرا هر تدریسی، نیاز به تحقیق دارد و اگر تدریس نباشد تحقیق و مطالعه‌ای هم نخواهد بود و مربی کم کم آنچه را آموزش دیده، به

فراموشی خواهد سپرد.

برای این که مریبیان به تدریس پردازند، باید در رفت و آمد خود، از آزادی بیشتری برخوردار باشند، به گونه‌ای که مانند دیگران و اسانید، پس از انجام وظیفه بتوانند از محل کار خارج شوند، چون مریبیان وقت زیادی را در منزل صرف تحقیق و مطالعه می‌کنند و در محل کار آرامش لازم را جهت تحقیق ندارند، بنابراین اگر در غیر ساعت تدریس در اختیار خود باشند، وقت بیشتری را به مطالعه و تحقیق اختصاص می‌دهند و بازدهی بیشتری خواهد داشت.

تعداد ساعتی را که مریبیان باید طبق تعهد خود تدریس کنند، مشخص و به اطلاع آنان رسانده شود. و از مریبیان کارشناس و کارشناسی ارشد، بیشتر در دوره‌های تخصصی استفاده شود و یا در دبیرستان‌های سپاه مشغول تدریس شوند.

معمول‌آن به علت ماموریت‌هایی که پیش می‌آید، نیرو برای تشکیل کلاس، آزاد نمی‌گردد و وقت مریبیان به هدر رفته و همین بی کاری و نداشتن تدریس، عاملی است برای جذب مریبیان به کارهای اجرایی. مورد دیگر این که، بعضی از مسؤولان نمایندگی ولی فقیه در بیگان‌ها، بنایه تشخیص خود، مریبیان را در امر اجرایی به کار می‌گیرند و این امر جلوی پیشرفت مریبی و آموزش را خواهد گرفت. امیدواریم که توجه بیشتری به این امر مهم مبذول گردد.

عامل بودن مریبی

مقدم بر همه روش‌های تعلیم و تدریس و تربیت، عامل بودن مریبی به علم خویش است. یک مریبی خردمند و زیرک باید نخست خود را تزکیه کند تا بتواند دیگران را نیز هدایت کند. امام صادق (ع) در این باره می‌فرماید:

«إِنَّ الْعَالَمَ إِذَا مَّأْتَ يَعْمَلُ بِعِلْمِهِ زَلَّتْ مَوْعِظَتُهُ عَنِ الْقُلُوبِ كَمَا يَزِيلُ الْمَطَرُ عَنِ الصَّفَّ»^(۳)

هرگاه عالمی به علم خود عمل نکند پسند و موضعه‌اش از دل‌ها زدوده می‌شود به سان زدودن باران از سنگ صاف.

اگر مریبی بتواند با عمل خویش تأثیر مثبتی روی افراد بگذارد، کار بسیار بزرگی را انجام داده و تبلیغ غیر مستقیمی را صورت داده، که این بهترین روش در نشر علوم اسلامی خواهد بود.

اگر امروز عاشقان امام راحل (ره) در سراسر گیتی در فراق او گریانند، به علت سیره عملی آن بزرگوار می‌باشد. زیر آن راد مرد توانسته بود با عمل خالصانه خویش در قلوب هزاران نفر رسوخ کند و آنان را شیفتۀ اخلاص خود گرداند.

نکات لازم در کلاسداری

- ۱- کار با تخته سیاه: مربی ضمن بیان درس، چهارچوب بحث را با خط خوانا روی تخته نوشته و در پایان از متربیان می‌خواهد که پای تخته رفته و مطالب ارائه شده را به طور مختصر بیان کنند.
در ابتدای کلاس به متعلممان گوشزد شود که کاملاً به درس گوش فرا دهنده، و در حین تدریس نیز از برخی پرسیده شود تا دیگران نیز توجه کنند و آمادگی لازم را برای درک مطلب داشته باشند.
- ۲- تدریس به روش مباحثه: درس‌ها تا حد ممکن به شکل مباحثه انجام شود و حدود ۱۵ دقیقه آخر کلاس به سؤالات متربیان پاسخ داده شود. وقتی درس‌ها به این روش تدریس شود، متربیان توانایی می‌یابند که در کنفرانس شرکت کرده و با خیال راحت درس را برای دیگر متعلممان بازگو و تدریس کنند.
- ۳- توصیه می‌شود که روش تدریس استاد بزرگوار، حجۃ الاسلام و المسلمین قرائتی تا آنجا که امکان دارد مورد استفاده قرار گیرد.
- ۴- طرح سؤال: در بیشتر اوقات اگر مربی در ابتدای کلاس با برخوردي متین و همراه با محبت و ابراز دوستی سؤالی درباره درسی که قرار است تدوین شود، طرح کند و پاسخ آن را از متربیان بخواهد، موجب می‌شود که کسالت و خمودگی از کلاس رخ برپنده استعدادها شکوفا و فعالیت جمعی رواج یابد که کمک خوبی جهت آمادگی ذهنی متربیان خواهد بود.
- ۵- استفاده از وسایل کمک آموزشی بهره‌گیری از این وسایل مانند، امکانات سمعی و بصری، عکس، اسلاید، نقشه، فیلم ... کمک بزرگی در امر تدریس خواهد بود.
- ۶- فرucht سؤال: مربی باید جو کلاس را به شکلی ترتیب دهد که متربیان بتوانند با آزادی تمام مطلب خود را مطرح و جواب لازم را دریافت کنند.
- ۷- ایجاد رابطه عاطفی: اگر مربی در زمان مناسب و به اقتضای حال، در بین نیروها، در قرارگاهها و یا در پادگان‌ها و سنگرها حضور پیدا کند و در صورتی که

نیروها وقت آزاد داشته باشند خود را به آنان نزدیک کند و با مطرح کردن مسائل شرعی و اسلامی آنان را به بحث بکشاند، تأثیر مثبتی روی مریبیان خواهد گذاشت. به طور خلاصه با رعایت اصول و ضوابط تعلیم و تربیت می‌توان حق کلاس و مریبی را ادا کرد و قوّة تدبیر و تحقیق و اندیشه را در آنان به وجود آورد و خوب فکر کردن و عمل کردن را در جامعه اسلامی رواج داد. حضرت علی (ع) در این باره می‌فرماید:

«ما ذَلَّ مَنْ أَخْسَنَ الْفِكْرَ»^(۴)

کسی که نیکو بیندیشد، دستخوش لغزش و گناه نمی‌گردد.

اگر چه «امور مریبیان» اداره عقیدتی - سیاسی در سازمان دهی و خدمات رسانی به عزیزان مریبی فعالیت خوبی داشته است، لکن کافی نبوده و لازم است با برگزاری جلسات و سمینارها روابط نزدیکتری با آن‌ها داشته و این خیل عظیم پرسنل را در جهت دستیابی به اهداف ارزشمند عقیدتی - سیاسی یاری کنند. و آن دسته از مریبیانی را که در چهارچوب شرح وظایف خود عمل کرده‌اند مورد تشویق قرار داده و به آن عده که وظیفه خویش را خوب انجام نداده و پس از فراغت از تحصیل به کارهای اجرایی صرف (غیر آموزشی) پرداخته‌اند، تذکر داده شود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پortal جامع علوم انسانی

■ پی‌نوشت‌ها:

- در این مقاله، ویرایش جزئی صورت گرفته است.
- ۱- فصلت، آیه ۳۳.
 - ۲- وسائل الشیعه، ج ۲۷، باب ۸، ص ۷۸.
 - ۳- اصول کافی، ج ۱، ص ۵۶.
 - ۴- میزان الحکمه، ج ۷، ص ۵۳۸.

مریبیان
سال اول
هماره ۲

۱۹۸

